

holdene ved det kgl. Teater. Jeg næv-
nede ogsaa i Gaar, at Ministeren mulig
kunde komme til en Nedsættelse af det
kgl. Teaters Budget saaledes, at der der-
ved kunde gøres noget til Fremhjælpning
af Skuespilkunsten i Provinserne, uden at
man derfor gik til at yde Tilskud til de
enkelte Teatre.

Jeg har fundet Anledning til at frem-
hæve dette atter i Dag, fordi ærede Med-
lemmer ligesom toge min personlige Ud-
talelse i Gaar til Indtægt for at give Til-
skud til Aarhus Teater. Som De ville se
af Henvisningen, er det ikke Tilfældet, at
Udvalget virkelig har ønsket, at der skulde
fremkomme et saadant Forslag, og det har
for øvrigt slet ikke været behandlet af
Finansudvalget — det ved det ærede Med-
lem for Odense ogsaa godt —, om der i
det hele skulde gives Tilskud. Vi vide
slet ikke, hvordan Stillingen er. De for-
skellige Meninger i Udvalget gaa kun ud
paa at faa undersøgt Spørgsmaalet om
vort Forhold i det hele til Teatrene sam-
tidig med, at vi ordne Forholdet med
Hensyn til det kgl. Teater.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts
2den Valgkreds (Sabroe) udtalte sig meget
sympatetisk med Hensyn til Aarhus Teater
og nævnedes, at der gaves mange Fribil-
letter til fattige og til 30,000 Skolebørn,
som komme ind til Aarhus om Sommeren.
Jeg har opfattet det, som om der ikke er
spillet ret meget om Sommeren i Ferie-
tiden; naar Børn komme til Byerne, men
det er maaske min Fejl. Have 30,000
Skolebørn, som ere komne til Aarhus,
eller i alt Fald den væsentligste Del af
dem, besøgt Teatret, er det ikke saa lille
et Offer, Teatret derovre har bragt, men
til Trods derfor mener jeg alligevel, at vi
bør betænke os, inden vi give Bevillinger
til Provinsteatrene, da det vil faa alt for
vidtrækkende Følger.

Angaaende Forslaget om Henvisningen
af Andragendet fra Sløjdforeningen af 1902
til Ministerens Overvejelse finder jeg An-
ledning til, efter at det ærede Medlem for
Københavns 1ste Valgkreds (Trier) i Gaar
har haft Ordet, at sige, at der vistnok var
en Misforstaaelse. Jeg nævnte ogsaa i Gaar,
da jeg omtalte denne Sag, at Sløjdfor-
eningen af 1902 søgte om at faa sit Til-
skud forhøjet til 3,000 Kr. og at komme

til at staa direkte under en af Regeringen
ansat Inspektør i Stedet for at staa fælles
med Dansk Sløjdforening, idet de, som jeg
nævnte i Gaar, have forskellige Principper
og til Dels staa som Konkurrenter. Lad de
to Foreninger komme til at staa selvstæn-
dige og udvikle deres Gerning hver for sig.
Det er sikkert, at de ønske at føre til det
samme Maal, og at det er heldigst, om de
komme til at virke hver for sig; og det er
derfor, Udvalget foreslaar Andragendet
henvist til Ministeren, idet vi ogsaa mene,
at det maaske nok var den heldigste Løs-
ning, at de i Askov fik deres Tilskud di-
rekte fra Statskassen, og om de muligt
kunde faa deres Tilskud forhøjet til 3,000
Kr., og dernæst om de kunde faa en selv-
stændig Inspektør i Stedet for at have In-
spektør fælles med Dansk Sløjdforening.

Det er det, de have søgt om, og naar
der staar i Referatet i Betænkningen, at
Tilskuddet paa de 1,000 Kr. ikke er kom-
met Sløjdforeningen af 1902 til gode, tror
jeg nok, det er en Fejl, idet Forholdet
maaske nok er noget utydeligt fremstillet
i Andragendet. De have sikkert faaet det
Tilskud, som blev bevilget i Fjor, og det
er heller ikke det, de klage over, men de
ønske at faa Tilskuddet direkte fra Stats-
kassen.

Sabroe: Ja, nu fik vi jo at vide, at
den ærede Ordfører ikke personlig er stemt
for et Tilskud til Aarhus Teater. Det be-
klager jeg meget, men jeg nærer desuagtet
det Haab, at naar den Undersøgelse, som
Udvalget ønsker indledet af Ministeren, er
tilendebragt, vil der foreligge saadanne Op-
lysninger, at ogsaa den ærede Ordfører vil
være overbevist om, at de Penge, der fra
Statens Side maatte blive ydede til Aarhus
Teater, ikke vilde blive givne ud til Unytte.

Jeg vilde meget nødig, at der skulde
drages en Sammenligning mellem det Til-
skud, der nu fra Staten ydes til det kgl.
Teater, og det Tilskud, der ønskes til
Aarhus Teater, thi Forholdet er ikke lige.
Det er jo et urimelig stort Personale, der
er knyttet til det kgl. Teater for nærvæ-
rende Tid baade for de dramatiske Kræf-
ters og for Musici's Vedkommende. Det
er saaledes, at de Folk, der søge til det
kgl. Teaters Forestillinger, egentlig ikke
ved den Pris, de betale for Billetten, yde